

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Distinctio diuersorum hominum in silendo. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

8 *De cautela contra rigorem nimium, & abstractionem
singularem.*

Vnde cauendum est, ne rigidè & indiscretè quis taceat, præcipuè is, qui cum aliis in congregatione uiuit. Nam qui ita singulari silentio rigesceret, diu stare concorditer cum aliis non posset. Aut ipse per se deficit, aut diabolicis instinctibus ad aliqua deteriora in sine labitur. Exempla plura vidi & quædam nõ longè audiui, & tu fortè quosdam nosti. Qui appetit bene & perseueranter proficere, non solùm attendat, quàm fortiter incipiat, sed etiam quo sine consummet. Sæpè strictiora principia quorundam, finem fecerunt laxiorem ceteris, & quidam abiire retrorsum. Omnino enim videbatur eis importabile iugum Domini. Feruor in principio necessarius est, sed tamè non sine moderamine. Non est sine periculo & laqueo, singularis obseruantia in communi domo. Ille magis laudabilis feruor, qui commania propriis preponens, in his nunquam negligens satagit inueniri, quæ cum aliis susceperit ad portandum.

9 *Distinctio diuersorum hominum in silentio.*

Quidam magnū æstimant, silentiū continuum seruare, sicut & est: sed silere & loqui, prout oportet, maius est. Qui abstractè & solitariè uiuit, potest quantū strictiùs voluerit, silentiū custodire. Qui verò cum multis uiuit, non solùm satis sibi, sed etiam aliis socialis esse debet. Adhuc qui in externis est, & cum diuersis hominibus sæpe conuersatur, implere tantam custodiã difficulter potest, quin verbo aliquando offendat; & vitæ nam seipsum non penitus perdat. Ideoque illi bene, cui donatū est à Domino esse & posse in quiete & in cella morari; quia exteriora & secularia, vix sine culpa & spirituali detrimento possunt tractari. Nam qui in multitudine est, sæpe tacere ab aliis nõ permittitur. Et cum ex necessitate loqui tantum appetit, vsu locutionis ad negligentiam sui primò labitur; postmodum lingua proclius ad quæcunq; libet resoluitur. Vnde cõsequenter accidit, vt quod audire pacificè vix potuit propter cordis custodiã, & multa negligentia hoc ipsum non pudeat eū publicare.

10 *De quibusdam specialibus impedimentis, in
locutione longa.*

Sciendū ergo, quòd in locutionibus solent homini spirituali sæpe multa contingere detrimēta. Propterea vrile est habere aliquam admonitionem & instructionē, ad quædam specialius cauenda. Vnde frequenter habere longa colloquia, irreligiosum est

Silentium
non omni-
bus æquè
indicitur.